

Talousvaliokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta ja asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen I)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta ja asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien häiriönsietokyvyn parantaminen I) (U 16/2017 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- neuvotteleva virkamies Virva Walo, valtiovarainministeriö
- hallitussihteeri Katri Aho, valtiovarainministeriö
- toimestopäällikkö Sami Pyykönen, Finanssivalvonta
- vanhempi neuvonantaja Jukka Topi, Suomen Pankki
- kriisinratkaisuasiantuntija Aleksi Vääntinen, Rahoitusvakausvirasto
- toimitusjohtaja Pauli Heikkilä, Finnvera Oyj
- edunvalvontapäällikkö Ari Virtanen, OP Ryhmä
- johtava asiantuntija Ingalill Aspholm, Finanssialan Keskusliitto ry

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

Direktiivin soveltamisalasta vapautetut yhteisöt

Direktiivin 2 artiklan 5 kohdan listaa direktiivin soveltamisalasta vapautetuista yhteisöistä ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisättäisiin joitakin kroatialaisia laitoksia sekä Hollannissa toimivat luotto-osuuskunnat (credit unions). Artiklaan ehdotetaan myös lisättäväksi uudet 5 a ja

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

5 b kohdat, joiden mukaan komissiolla olisi toimivalta vapauttaa tapauskohtaisesti direktiivin soveltamisalasta julkisten kehityspankkien kaltaiset luottolaitokset ja jäsenvaltion koko luotto-osuuskuntasektori. Lisäksi direktiivin 9 artiklan 2 kohdan kieltoa ottaa vastaan talletuksia tarkennettaisiin siten, että kiello ei koskisi oikeushenkilöitä, joiden toimintaa säädellään muulla EU-lainsäädännöllä eikä 2 artiklan 5 kohdan mukaisia laitoksia, joita säädellään kansallisella lailla.

Poikkeukset vakavaraisuus- ja likviditeettivaatimuksista

Asetuksen 7 artiklan 2 kohtaa muutettaisiin siten, että valvontaviranomainen voisi poiketa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta tytäryhtiön, jonka kotipaikka on eri jäsenvaltiossa kuin emoyhtiöllä, kohdalla. Tämä olisi mahdollista sen jälkeen, kun valvontaviranomainen olisi konsultoinut konsolidoivaa valvojaa, ja sillä edellytyksellä, että emoyhtiö antaa tietyt edellytykset täyttävän takuun tytäryhtiön hyväksi. Asetuksen 8 artiklan 3 kohtaa ehdotettaisiin muutettavaksi siten, että valvontaviranomainen, joka on toimivaltainen valvomaan yksilöllisesti emoyhtiötä ja kaikkia tai osaa sen tytäryhtiöistä (käytännössä EKP), voisi poiketa maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta emoyhtiön ja kaikkien tai osan tytäryhtiöistä kohdalla, vaikka näiden kotipaikat olisivat eri jäsenvaltioissa. Edellytyksenä olisi, että emoyhtiö tai alakonsolidointiryhmässä tytäryhtiö antaa tietyt edellytykset täyttävän takuun muiden tytäryhtiöiden hyväksi.

Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt toimilupavalvottaviksi

Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tulisivat direktiivin 21 a artiklan mukaan suoraan valvottaviksi toimiluvallisiksi toimijoiksi ja direktiivin sekä asetuksen soveltamisalan piiriin. Asetuksen 11 artiklaa selvennetään edelleen siten, että tällainen holdingyhtiö on suoraan vastuussa vaatimusten täyttämisestä, jos vaatimuksia sovelletaan konsolidoidusti. Samoin asetuksen 13 ja 18 artiklaa muutettaisiin holdingyhtiöiden suoran vastuun huomioimiseksi.

Uusi kolmannen maan laitokselta vaadittava EU-tason emoyritys

Direktiiviin ehdotetaan uutta 21 b artiklaa, jonka mukaan, jos EU-alueen ulkopuolella toimivalla luottolaitoksella (emoyritys kolmannessa maassa) on EU:ssa kaksi tai useampia tytäryhtiöitä, emoyrityksen olisi perustettava EU-alueelle EU-emoyritys. Emoyritys voisi olla joko edellä viitattu holdingyhtiö tai luottolaitos.

Uusi kolmannen maan laitokselta vaadittava EU-tason emoyritys

Direktiiviin ehdotetaan uutta 21 b artiklaa, jonka mukaan, jos EU-alueen ulkopuolella toimivalla luottolaitoksella (emoyritys kolmannessa maassa) on EU:ssa kaksi tai useampia tytäryhtiöitä, emoyrityksen olisi perustettava EU-alueelle EU-emoyritys. Emoyritys voisi olla joko edellä viitattu holdingyhtiö tai luottolaitos. Komissio ehdottaa, että sääntelyä sovelletaan EU:n ulkopuolisiin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviin pankkiryhtiöihin ja kolmannen maan emoyrityksiin, joiden EU-tytäryhtiöiden ja EU-sivuliikkeiden varallisuuden kokonaisarvo EU-alueella ylittää 30 miljardia euroa.

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

Sitova vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus

Luottolaitoksilla on nykyisin ollut velvollisuus ainoastaan raportoida vähimmäisomavaraisuusasteestaan. Asetuksen 92 artiklaan sisällytettäisiin uusi pääomavaatimus sitovasta kolmen prosentin vähimmäisomavaraisuusasteesta suhteessa riskipainottamattomaan taseeseen (leverage ratio), joka toimisi perälautana riskiperusteisille pääomavaatimuksille. Suhdeluvun tavoitteena on valvoa yksinkertaisella tunnusluvulla luottolaitosten oman ja vieraan pääoman välistä suhdetta sekä varmistaa, että pääomaa on riittävästi. Luottolaitosten olisi täytettävä vaatimus riskipainotettujen vaatimusten lisäksi. Tier 1 -pääoma (osakepääoma ja siihen rinnastettavat pääomaerät) säilyisi asetuksen 429 artiklan mukaan omien varojen mittarina. Vastuiden laskentaan esitetään useita tarkennuksia. Vaatimuksen laskentaan sovellettaisiin kuitenkin asetuksen 429 a artiklan mukaan tiettyjä poikkeuksia tai helpotuksia, jotka liittyvät muun muassa julkisten kehityspankkien lainoihin julkiselle sektorille sekä valtion takaamiin vientiluottoihin takuun osalta. Luottolaitokset voisivat asetuksen 429 c artiklan 4 kohdan mukaisesti vähentää vastuidensa määrästä asiakasvakuudet, jos vakuus liittyy johdannaisopimukseen, jotka on selvitetty vaatimukset täyttävien keskusvastapuolten välityksellä. Asetuksen liitteessä II on lueteltu ne johdannaiset, joita käytetään vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa. Liitettä II ehdotetaan myös tarkistettavaksi.

Asetuksessa ei asetettaisi maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäville luottolaitoksille kolmea prosenttia korkeampaa vähimmäisomavaraisuusastetta, vaan asetusehdotuksen resitaalissa 13 todetaan Baselin pankkivalvontakomitean päätelmien (tulossa keväällä 2017) antavan syytä keskustelulle asiasta.

Sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus

Luottolaitosten on nykyisin noudatettava yleistä varainhankintavelvoitetta. Asetuksessa ehdotetaan sitovaa pysyvän varainhankinnan vaatimusta (NSFR-vaatimus), jolla on tarkoitus puuttua luottolaitosten liialliseen riippuvuuteen lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta ja vähentää pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyvää riskiä. Pysyvän varainhankinnan vaatimus vähentää luottolaitosten maksuvalmiuteen liittyviä riskejä kannustamalla pitkäaikaiseen varainhankintaan.

Pysyvistä rahoituslähteistä saatavilla olevan summan olisi asetuksen 428 b ja 428 c artiklan mukaan oltava suurempi kuin pysyvän rahoituksen tarve vuoden mittaisen kauden aikana (vähintään 100 prosenttia).

Varat, velat ja taseen ulkopuoliset erät olisi laskettava bruttoperusteisina. Vaatimus perustuu Baselin pankkivalvontakomitean standardiin. Standardissa mahdollistetaan poikkeukset toisistaan riippuvaisille varoille ja veloille. Asetuksen 428 f artiklassa mahdollistettaisiin valvojien myöntävän tiettyjä poikkeuksia sekä listattaisiin tiettyjen tuotteiden ja palveluiden, kuten johdannaisten asiakasmääritys, edistämislainat ja tietyt katetut joukkolainat, olevan jo sinällään toisistaan riippuvaisia. Asetuksessa ehdotettaisiin lisäksi useita muita poikkeuksia Basel-standardista. Laskennassa otettaisiin huomioon maksuvalmiusvaatimuksen (LCR) mukaiset tiettyjen varojen arvonleikkaukset ja enimmäismäärää koskevat rajoitukset, mutta myös määritelmät niistä varoista, joita pidetään erittäin likvideinä. Esimerkiksi valtionlainoihin sovellettava pysyvän rahoituksen vaatimus olisi siten nolla prosenttia Baselin standardin viiden prosentin sijasta (asetuksen 428 r artikla). Lisäksi muun muassa bruttomääräisiin, vakuudellisiin ja vakuudettomiin johdannais-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

transaktioihin sekä takaisinosto- ja myyntisopimukseen (repot) sovellettaisiin Baselin standardista poikkeavia kertoimia (asetuksen 428 x, 428 s ja 428 u artikla). Nämä helpotukset lakkaisivat kolmen vuoden kuluessa pysyvän varainhankinnan vaatimuksen voimaantulosta, jollei komissio antaisi asetuksen 510 artiklan mukaista delegoitua säädöstä tai vahvistaisi muuten helpotusten sopivuutta. Baselin standardista poikettaisiin myös kaupan rahoituksen kohdalla (asetuksen 428 u artikla). Lisäksi asetuksen 428 g artiklassa olisi osuuskuntamuotoiseen yhteisöön, asetuksen 10 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin ja suojajärjestelmään kuuluvien luottolaitosten osalta erityisiä säädöksiä talletusten kohtelusta. Poiketen 428 g artiklasta 428 h artiklassa säädettäisiin toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuudesta antaa tietyin edellytyksin poikkeuksia ryhmänsisäisille liiketoimille.

Kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennan uudistus

Kaupankäyntisalkun (trading book) markkinariskin laskentaan ehdotetaan täysin uutta standardimallia Baselin standardin pohjalta. Markkinariskin pääomavaatimus olisi summa eri rahoitusinstrumentteihin liittyville riskeille lasketuista pääomavaatimuksista. Lisäksi ehdotetaan mukautuksia markkinariskin laskentaan sisäisellä mallilla. Baselin standardista poiketen laitosten liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja, EU-maiden valtionlainoja sekä yksinkertaista, läpinäkyvää ja standardoitua YLS-arvopaperistamista (STS securitisation) ehdotetaan kohdeltaviksi suotuisammin riskipainojen määrittämisessä. Lisäksi kolmen vuoden ajan asetuksen voimaantulosta laitokset voisivat kertoa markkinariskin omien varojen vaatimuksen 65 prosentilla (asetuksen 501 b artikla).

Asetuksen 104 artiklassa kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien rahoitusinstrumenttien määritelmää tarkennettaisiin huomattavasti. Lisäksi asetuksen uudella 104 b artiklalla asetettaisiin tarkempia edellytyksiä kaupankäyntiyksiköille. Edellytyksiä sille, milloin pienen kaupankäyntisalkun omaavilla luottolaitoksilla pankkitoiminnan pääomavaatimukset luottoriskille voisivat korvata markkinariskin pääomavaatimukset, ehdotetaan tarkistettaviksi asetuksen 94 artiklalla. Keskkokoisen salkun omaaville luottolaitoksille esitetään puolestaan mahdollisuutta soveltaa yksinkertaistettua standardimallia, joka vastaa nykyistä standardimenetelmää (asetuksen 325 a artikla).

Rahoitustaseen korkoriskeille uusi standardimalli

Baselin standardin mukaisesti direktiivin 84 ja 98 artiklaa sekä asetuksen 448 artiklaa ehdotetaan muutettaviksi siten, että pankkitoiminnan korkoriskien (IRRBB) laskentaan luodaan uusi standardimalli, jota luottolaitokset voivat käyttää tai valvontaviranomainen voi määrätä luottolaitoksen noudattamaan, jos sen oma sisäinen malli ei ole tyydyttävä. Korkoriskiä mitattaisiin kuudessa eri skenaariossa sekä korkokatteeseen että oman pääoman taloudelliseen arvoon nähden.

Vastapuoliriskin standardimalliin muutoksia

Vastapuoliriskilaskennan nykyisiä standardimalleja päivitetään johdannaisvastuiden vastuuarvon laskentaan liittyen Baselin standardin pohjalta. Käyvän arvon menetelmä ja standardimalli korvattaisiin asetuksen 274—280 f artiklan mukaisella niin sanotulla SA-CCR-menetelmällä.

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

CIU-saamisten laskentaan uusi standardimenetelmä

Asetuksen muutoksilla on tarkoitus implementoida EU-lainsäädäntöön Baselin pankkivalvontakomiteassa hyväksytty yhteissijoitusrahastoihin tehtäviä pääomasijoituksia (CIU) koskeva uusi standardimenetelmä. Muutokset koskevat kaikkia CIU-saamia; sijoitusrahastoja ja vaihtoehtorahastoja. Asetuksen 132 artiklan muutoksilla mahdollistetaan osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien näihin yhteissijoitusrahastoihin liittyvien vastuiden, joita ei jatkossa katsottaisi 128 artiklan mukaisiksi erityisen suuriksi riskejä sisältäviksi vastuiksi, yksinkertaistettu käsittely (kolme vaihtoehtoista metodia).

Keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden laskentaan muutoksia

Keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden käsittelyä ja laskentaa koskevia säännöksiä ehdotetaan mukautettavaksi Baselin standardiin. Tältä osin esitetään muutoksia myös EMIR-asetukseen (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012 OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä). Vaatimukset täyttäviin keskusvastapuoliin maksettavien maksukyvyttömyysrahaston maksujen pääomavaatimuksen laskemiseen ehdotetaan asetuksen 308 artiklassa yhtä yhdenmukaista menetelmää. SA-CCR-menetelmää ehdotetaan käytettäväksi laskettaessa vaatimukset täyttävien keskusvastapuolten hypoteettista pääomaa (EMIR-asetuksen 50 a—50 d artiklat). Rahastoimattomien maksulaiminlyöntirahastoon tehtävien suoritusten riskipainoksi esitetään asetuksen 310 artiklan mukaan 0 prosenttia.

Muutokset suuriksi asiakasriskejä koskeviin säännöksiin

Suurten asiakasriskien rajoituksiin liittyviä asetuksen säännöksiä yhdenmukaistetaan Baselin pankkivalvontakomiteassa vuonna 2014 hyväksytyyn standardin kanssa. Suurten asiakasriskirajojen laskennassa ei voisi asetuksen 392 artiklan mukaan enää jatkossa ottaa huomioon toissijaista pääomaa (Tier 2), vaan hyväksyttäväksi pääomaksi kävisi ainoastaan ensisijainen Tier 1 -pääoma. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten keskinäiset altistumat eivät saisi asetuksen 395 artiklan mukaan ylittää nykyisen 25 prosentin rajan sijasta 15 prosentin rajaa hyväksyttävästä pääomasta. Luottolaitosten, huolimatta siitä, että ne mahdollisesti soveltavat sisäistä mallia, olisi käytettävä asetuksen 390 artiklan mukaan standardoitua SA-CCR-mallia OTC-johdannaistransaktioihin liittyvien vastuidensa määrittämisessä.

Valvontaviranomaiset voisivat asetuksen 493 artiklan 4 kohdan mukaan sallia EU-valtionlainojen, jotka on myönnetty minkä tahansa jäsenvaltion valuutassa, osalta rajoituksen soveltamiselle kolmen vuoden asteittaisen siirtymäajan (2018—2020). Tällaisiin valtionvelkoihin, jotka koskevat luottolaitoksia ennen 22.11.2016, ei puolestaan sovellettaisi suuriksi asiakasriskejä koskevia rajoituksia. Komissio toteaa, ettei sille ole ollut mahdollista kerätä tarpeeksi tietoja suuriksi asiakasriskejä koskevista kansallisista poikkeuksista luopumisen vaikutuksista. Tämän vuoksi asetuksen 507 artiklaa muokattaisiin siten, että Euroopan pankkiviranomaisen tulisi seurata ja raportoida komissiolle poikkeusten käytöstä jäsenvaltioissa sekä arvioida niistä luopumisen tai niiden rajoittamisen kvantitatiivisia vaikutuksia.

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

Pilari 2:n mukaisiin pääomavaatimuksiin liittyvät muutokset

Omien varojen riittävyyden kokonaisvaltaista arviota (Pilari 2) koskevaan direktiivin 104 artiklan mukaiseen Pilari 2 -pääomavaatimuksen asettamiseen ehdotetaan tehtäväksi rajauksia. Vaatimuksella voitaisiin kattaa vain riskejä, joita ei katettaisi muilla pääomavaatimuksilla. Lisäksi ehdotetaan rajoituksia valvontaviranomaisen harkintavaltaan määrätä lisäraportointia tai julkistamisvelvoitteita.

Pilari 2 -pääomavaatimuksen asettamisen rajauksista säädettäisiin tarkemmin uudessa 104 a artiklassa. Artikla sisältäisi aiempaa tarkemmat säännöt sille, milloin vaatimus voitaisiin asettaa. Vaatimuksen täyttämiseen kelpaisi nykyisen ydinpääoman (CET1) sijasta osin muukin pääoma. Artiklassa myös selvennettäisiin, ettei Pilari 2 -vaatimuksen täyttämiseen käytettävää pääomaa voisi käyttää muiden pääomavaatimusten täyttämiseen. Poikkeuksena tästä olisi kuitenkin se, että Pilari 2 -vaatimuksen mukaista pääomaa voitaisiin käyttää 128 artiklan mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen tilanteissa, joissa Pilari 2 -vaatimus olisi asetettu sitovaan vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvistä syistä. Pilari 2 -vaatimusta ei voisi enää jatkossa asettaa makrovakaudeellisista syistä. Pilari 2 -vaatimus asetuisi siten selkeämmin vaatimushierarkiassa Pilari 1 -vaatimusten yläpuolelle, mutta yhteenlasketun puskurivaatimuksen (luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitettujen 10 luvun mukaisten lisäpääomavaatimusten) alapuolelle.

Direktiiviin ehdotetaan uutta 104 b artiklaa, jolla mahdollistettaisiin pääomaohjauksen antaminen luottolaitoksille. Luottolaitoksella tulisi olla omia varoja enemmän kuin mitä pääomavaatimuksilla edellytetään, jotta luottolaitos pystyy kattamaan stressitesteissä identifioidut potentiaaliset tappiot samoin kuin talouden sykliset heilahtelut ilman pääomavaatimusten alittamista. Luottolaitos asettaisi itse pääomatavoitteensa. Valvontaviranomaisen olisi jatkuvasti tarkkailtava omien varojen riittävyyttä ja keskusteltava luottolaitoksen kanssa tarkastelun tuloksista. Ohjauksen toistuva laiminlyöminen voisi johtaa Pilari 2 -vaatimuksen asettamiseen, mutta ei jakokelpoisen varallisuuden jakamisen rajoittamiseen. Pääomaohjaus asetuisi hierarkiassa Pilari 1 ja Pilari 2 -vaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen yläpuolelle.

Direktiivin uudessa 104 c artiklassa ehdotetaan, että valvontaviranomaisen olisi konsultoitava kriisinvirkaviranomaisia, ennen kuin Pilari 2 -vaatimus asetetaan tai pääomaohjausta annetaan. Direktiivin voitonjaon rajoituksia koskevaa 141 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi. Artiklan 3 kohdan mukaan, jos jakokelpoinen enimmäismäärä on jouduttu yhteenlasketun puskurivaatimuksen alittuessa laskemaan, ensisijaiseen lisäpääoman (AT1) välineisiin liittyvät suoritukset tulee maksaa ennen CET1-pääoman voitonjakoa tai palkitsemista. Artiklan 6 kohdassa tarkennetaan sitoutuneen CET1-pääoman määritelmää siten, että kokonaistappionsietokykyvaatimus (TLAC-vaatimus) ja tappionsietokykyvaatimus (MREL-vaatimus) on otettava huomioon.

Palkitsemisen muutokset

Listayhtiöille mahdollistetaan direktiivin 94 artiklan 1 kohdassa osakesidonnaisten välineiden tai vastaavien muiden kuin käteisinstrumenttien käyttö henkilöstönsä palkitsemisessa. Hallinnollisen taakan keventämiseksi pienten luottolaitosten, joiden tase on enintään 5 miljardia tai jonka henkilöstön muuttuvat palkkiot eivät ylitä 50 000 euroa/henkilö ja ovat enintään yksi neljäsosa

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

henkilön kaikesta palkitsemisesta, ei tarvitsisi noudattaa eräitä muuttuviin palkkioihin liittyviä periaatteita, kuten maksamisen lykkäämistä, jollei valvontaviranomainen sitä määrätyissä tapauksissa edellyttäisi.

Muutokset raportointiin ja tietojen julkistamiseen

Direktiivin ja asetuksen säännöksiä kevennettäisiin sellaisten pienten, rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten osalta, joille osa nykyisistä julkistamis- ja raportointivaatimuksista on ollut tarpeettoman raskaita. Puolivuosittaisesta tai useammin tapahtuvasta raportoinnista siirryttäisiin monin paikoin vuosittaiseen raportointiin asetuksen 430 a artiklan edellytykset täyttävien pienten luottolaitosten kohdalla (tase alle 1,5 miljardia euroa). EBA velvoitettaisiin kehittämään asetuksen 519 b artiklan mukaisesti IT-sovellus, jolla autettaisiin luottolaitoksia asetuksen ja direktiivin mukaisten velvoitteiden hahmottamisessa. Tietojen julkistamisen osalta luottolaitokset jaettaisiin kolmeen eri kategoriaan (asetuksen 433 a, 433 b ja 433 c artikla), joiden osalta eroteltaisiin vielä listayhtiöt listaamattomista. Näihin kategorioihin sovellettaisiin eri julkistamisvelvoitteita. Pienimmiltä listaamattomilta luottolaitoksilta (tase alle 1,5 miljardia euroa) vaadittaisiin vastaisuudessa vain vuosittaista raportointia hallinnosta, palkitsemisesta, riskienhallinnasta ja 447 artiklassa mainituista avainlukuista koskien muun muassa omia varoja, omien varojen vaatimusta ja vähimmäisomavaraisuusastetta. Asetuksen uudet vaatimukset on otettu huomioon myös julkistamisvaatimuksissa (437 a, 439, 445 ja 451 a artikla), ja lisäksi on tehty useita muita tarkennuksia ja lisätty vaatimus julkaista tietoa merkittävästä vakuutusyhtiösijoituksesta, joka on jätetty valvojan luvalla vähentämättä omista varoista.

Pk-yritysten ja infrastruktuurihankkeiden tukeminen

Asetuksen muutosehdotuksiin sisältyy lisäksi erityisiä toimenpiteitä, joilla parannetaan luottolaitosten kykyä luottaa pk-yrityksiä ja rahoittaa infrastruktuurihankkeita. Pk-yrityksiin liittyvistä vastuista johtuvaa luottoriskiä koskeviin pääomavaatimuksiin voitaisiin asetuksen 501 artiklan mukaisesti soveltaa edullisempia kertoimia myös voimassa olevan 1,5 miljoonan euron vastuurajan ylittäviltä osin. Vastaavasti turvallisiin ja vakaisiin infrastruktuurihankkeisiin liittyviin vastuisiin voitaisiin asetuksen uuden 501 a artiklan mukaan soveltaa kevennettyjä luottoriskiä koskevia vaatimuksia (0,75 kerroin). Hankkeiden määrittelyyn käytettäisiin vastaavanlaisia kriteerejä kuin mitä vakuutusyhtiöitä koskevassa Solvenssi II -kehikossa on käytetty.

Muutosten soveltaminen sijoituspalveluyrityksiin

Esitetyt muutokset koskisivat luottolaitosten lisäksi systeemisiä sijoituspalveluyrityksiä. Asetuksen 501 c artiklan mukaan muut sijoituspalveluyritykset voisivat soveltaa asetusta sellaisena kuin se oli ennen tässä esitettyjen muutosten voimaantuloa.

IFRS9-standardin siirtymäaika

IFRS9-rahoitusinstrumenttien standardi tulee voimaan vuoden 2018 alussa. Uusi standardi muuttaa luottotappioiden ja arvonalentumisten määrittämistä, suojauslaskentaa sekä rahoitusvarojen luokittelua IFRS-tilinpäätöksissä. Asetukseen ehdotetaan lisättäväksi uusi 473 a artikla, jonka mukaan luottolaitokset voisivat laskea Tier 1 -pääomaansa olettavissa olevia luottotappioita vas-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

taan IFRS9-standardin mukaisesti pidettävän pääoman laskevalla muuntokertoimella vaiheittaisen siirtymäajan ajan (1.1.2019—31.12.2023).

Uudelleentarkastelu ja voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Direktiiviin tai asetukseen ei sisälly yleistä uudelleentarkasteluklausuulia. Sen sijaan komission olisi tarkasteltava direktiivin 2 artiklan 5, 5 a ja 5 b kohdan mukaista listaa ja soveltamisalasta vapautettuja laitoksia viiden vuoden päästä direktiivin voimaantulosta. Direktiivin mukaan komission olisi neljän vuoden päästä direktiivin voimaantulosta tarkasteltava 94 artiklan 3 kohdan mukaista pienten luottolaitosten palkitsemista koskevista periaatteista vapauttamista, annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle havainnoistaan sekä tarvittaessa säädösehdotus. Lisäksi komission tulisi 31.12.2023 mennessä tarkastella toimivaltaisen viranomaisten käyttämiä 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdan mukaisia valtuuksia vaatia lisäraportointia tai julkistamista sekä antaa kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle havainnoistaan.

Komission olisi asetuksen 501 a artiklan 4 kohdan mukaan raportoitava kolmen vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta infrastruktuurihankkeille asetetuista omia varoja koskevista vaatimuksista ja annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle havainnoistaan sekä tarvittaessa säädösehdotus. Lisäksi komissio voisi asetuksen 519 a artiklan mukaisesti EBA:n laatiman raportin pohjalta, joka olisi laadittava viiden vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta, antaa säädösehdotuksia markkinariskin omien varojen laskentaan liittyen.

Direktiivimuutokset olisi saatettava voimaan vuoden kuluttua niiden julkaisemisesta, eli komission indikoiman aikataulun mukaan vuonna 2019, jos muutokset hyväksyttäisiin joulukuussa 2017. Direktiivin 84 ja 98 artiklan muutokset olisi saatettava voimaan kuitenkin vasta kahden vuoden kuluttua julkaisemisesta eli vuonna 2020.

Asetusmuutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan kahden vuoden kuluttua niiden julkaisemisesta, eli komission indikoiman aikataulun mukaan vuonna 2020, jos asetuserämuutokset hyväksyttäisiin joulukuussa 2017. Asetuserämuutoksiin sisältyy kuitenkin markkinariskiin, suuriin asiakasriskeihin, IFRS9-standardiin ja pysyvän varainhankinnan vaatimukseen liittyen siirtymäsäännöksiä, jotka on kuvattu yllä asianomaista muutosta koskevissa kohdissa.

Täydentävä sääntely

Direktiivissä ehdotetaan komissiolle kahta ja EBA:lle kolmea uutta valtuutta antaa täydentävää sääntelyä. Asetuksessa ehdotetaan komissiolle seitsemää ja EBA:lle 23 uutta valtuutta antaa täydentävää sääntelyä.

Komission valtuudet antaa delegoituja säädöksiä koskisivat direktiivin osalta valtaa vapauttaa tapauskohtaisesti direktiivin soveltamisalasta julkisten kehityspankkien kaltaisia pankkeja ja tietyn jäsenvaltion koko luotto-osuuskuntasektori, jos ne täyttäisivät direktiivissä asetetut edellytykset (2 artiklan 5 a ja 5 b kohta).

Komissio voisi asetuserämuutoksen mukaan antaa delegoituja säädöksiä julkistamista koskevista vaatimuksista kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi (456 artiklan 1 koh-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

dan k alakohta) ja muuttaakseen tai korvatakseen komission delegeoitua asetusta (EU) 2015/61 maksuvalmiusvaatimusta koskevien vakavaraisuusasetuksen artikloiden soveltamiseksi ja laajentaakseen 428 f artiklan 2 kohtaan sisältyvää listaa tuotteilla ja palveluilla, joiden voidaan katsoa täyttävän artiklassa asetetut kriteerit (460 artiklan 1 ja 3 kohta). Komissiolla olisi oikeus antaa delegeoituja säädöksiä myös pidentääkseen tai laajentaakseen markkinariskiä sovellettavaa 0,65 kerrointa kolmen vuoden kuluessa kertoimen soveltamisen alkamisesta (501 b artiklan 3 kohta). Lisäksi komissio voisi antaa delegeoituja säädöksiä maksuvalmiusvaatimuksen laskentaa koskien laajentaakseen asetuksen liitteen II mukaisten johdannaissopimusten ja luottojohdannaisten sekä YLS-arvopaperistamisen, pääomamarkkinalähtöisten sekä vakuudettomien tapahtumien, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, kevyempää kohtelua (510 artiklan 5 ja 7 kohta).

Komissio voisi antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksiä kolmannen maan valvonnan ja sääntelyn vastaavuudesta liittyen laitoksen määritelmään suurten asiakasriskien yhteydessä (391 artikla).

EBA:n valtuudet antaa teknisiä sääntelystandardeja koskisivat valtaosin vastapuoliriskin ja markkinariskin laskennan tarkempia säännöksiä ja määritelmiä (asetuksen 277 artiklan 6 kohta, 279 a artiklan 4 kohta, 280 e artiklan 3 kohta, 325 artiklan 8 kohta, 325 k artiklan 3 kohta, 325 v artiklan 5 kohta, 325 x artiklan 8 kohta, 325 aq artiklan 3 kohta, 325 ba artiklan 8 ja 9 kohta, 325 be artiklan 7 kohta, 325 bg artiklan 9 kohta, 325 bh artiklan 3 kohta, 325 bl artiklan 4 kohta, 325 bq artiklan 12 kohta). Lisäksi EBA:lla olisi valtuus antaa teknisiä sääntelystandardeja korkoriskin laskennan tarkemmista yksityiskohdista (direktiivin 84 artiklan 4 kohta ja 98 artiklan 5 a kohta sekä asetuksen 448 artiklan 3 kohta) ja rixsipainotettujen CIU-saamisten laskennasta tietyissä tilanteissa (asetuksen 132 a artiklan 4 kohta).

EBA:lla olisi valtuudet antaa teknisiä sääntelystandardeja myös asiakaskokonaisuutta koskevan määritelmän tarkempien edellytysten täyttämisestä (asetuksen 4 artiklan 4 kohta) ja 2 pilarin mukaisen pääomavaatimuksen asettamista arvioitaessa huomioon otettavien riskien ja riskitekijöiden mittaamisesta (direktiivin 104 a artiklan 6 kohta). EBA:n jo olemassa olevaan valtuuteen antaa teknisiä täytäntöönpanostandardeja lisättäisiin kohta antaa niitä myös pääomaohjauksen osalta valvojien yhteisiin päätöksiin liittyen (direktiivin 113 artiklan 5 kohta). Lisäksi EBA voisi antaa sääntelystandardeja suuria asiakasriskejä koskien tiettyjen asetuksen liitteen II mukaisiin sopimuksiin ja luottojohdannaisiin liittyvien vastuiden määrittelystä ja varjopankkitoimijoiden tunnistamisen kriteereistä (asetuksen 390 artiklan 9 kohta ja 394 artiklan 5 kohta).

EBA:lla olisi asetusehdotuksen mukaan valtuus antaa teknisten sääntelystandardien lisäksi teknisiä täytäntöönpanostandardeja. Nämä koskisivat lähinnä raportoinnin ja julkistamisen tarkempia muotoja, määräpäiviä ja tietotekniikkaratkaisuja (99 artiklan 6 ja 9 kohta sekä 434 a artikla).

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto tukee komission ehdotusten tavoitetta vahvistaa eurooppalaista luottolaitossektoria ja vähentää pankkijärjestelmän riskejä. Valtioneuvosto katsoo, että yleisellä tasolla erityisesti ehdotukset sitovasta vähimmäisomavaraisuusasteesta ja pysyvästä varainhankinnan vaatimuk-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

sesta sekä ehdotukset kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennan uudistamiseksi ja suuria asiakasriskejä koskevan sääntelyn muuttamiseksi tukevat tätä tavoitetta.

Valtioneuvosto katsoo kuitenkin, että sitovalle vähimmäisomavaraisuudelle ehdotettu kolmen prosentin vaatimus on liian alhainen vähentääkseen merkittävästi luottolaitossektorin riskejä. Eri-tyisesti tämä koskee muuta kuin vähäriskistä toimintaa harjoittavia systemisesti tärkeitä luottolaitoksia.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksella valvontaviranomaisten mahdollisuuksiin myöntää tytäryhtiöille aiempia laajempia poikkeuksia vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimuksista ja katsoo, että poikkeukset tulisi perustella uskottavilla vaikutusarvioilla.

Valtioneuvosto katsoo, että luottolaitosten vakavaraisuussääntelyn ensisijainen tavoite tulee olla luottolaitosten luotonantoon liittyvien riskien kattaminen ja siten koko rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitäminen. Vain vakavarainen luottolaitossektori kykenee luotottamaan reaalityöntöä myös laskusuhdanteen aikana. Siten kaikki poikkeukset Baselin standardeista tai vakavaraisuussääntelyyn yleensä tulee kyetä perustelemaan luotonannon tosiasiallisiin riskeihin perustuvalla analyysillä.

Valtioneuvosto pitää tasapuolisten kilpailuedellytysten näkökulmasta oleellisena, että Euroopan finanssimarkkinoiden sääntely perustuu mahdollisimman laajasti globaalilla tasolla yhteisesti soveltuihin periaatteisiin. Baselin standardit tulee panna täytäntöön tavalla, joka ottaa huomioon Euroopan markkinoiden ja lainsäädännön erityispiirteet. Eurooppalaisten luottolaitosten kilpailukykyä ei kuitenkaan tule edistää pankkijärjestelmän vakauden kustannuksella.

Valtioneuvosto pitää ongelmallisena sitä, että komission ehdotuksessa luottolaitosten saamiset jäsenvaltioilta säilyvät edelleen nollariskipainoisina. Valtioneuvosto katsoo, että asiassa tulisi sopia aikataulusta, jonka puitteissa tästä poikkeuksesta luovutaan ja jäsenvaltioiden velkaan aletaan kohdistaa sen tosiasiallisen riskin mukainen riskipaino.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksella myös vähimmäisomavaraisuusasteeseen ehdotettuihin poikkeuksiin muun muassa julkisten kehitys pankkien ja vientiluottotoiminnan hyväksi. Vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvien tavoitteiden kannalta ja huomioon ottaen vaatimuksen matalan tason valtioneuvosto ei näe tarpeelliseksi eikä asianmukaisesti perustelluksi tietäntyyppisen toiminnan kevyempää sääntelyä.

Baselin standardien mukaisesti tehtävien kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennan ja sitovan pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen vaikutukset voisivat muodostua joillekin pankeille kustannuksiltaan merkittäviksi, jos niitä tulisi soveltaa välittömästi täysimääräisesti. Valtioneuvosto katsoo, että asetusehdotuksessa ehdotetut poikkeukset Baselin standardeista voivat olla perusteltuja rajoitetun ajan. Valtioneuvosto suhtautuu kuitenkin kriittisesti esitettyjen siirtymäaikaisten pituuteen ja siihen, että komissio pystyisi sille ehdotettujen asetusten antomahdollisuuksien nojalla jatkamaan ja jopa laajentamaan kevennettyä sääntelyä määrittelemättömän ajan.

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

Baselin standardit on kohdistettu suurille kansainvälisille luottolaitoksille. Euroopan finanssi-markkinoita leimaa pienten paikallispankkien suuri määrä. Baselin standardeista poikkeamista voidaan pitää perusteltuna pienten, usein paikallisten luottolaitosten kohdalla. Tätä näkökohtaa vasten valtioneuvosto pitää tervetulleena myös ehdotusten tavoitetta suhteellisuusperiaatteen lisäämisestä. Suhteellisuusperiaatetta on ehdotuksissa pyritty konkretisoimaan. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että neuvoston työryhmässä selvitetään, voisiko julkistamisvelvoitteiden ja raportoinnin suhteellisuutta lisätä vielä enemmän.

Valtioneuvosto pitää tavoitetta Pilari 2 -vaatimuksen selkeyttämisestä tervetulleena. Pilari 2 -vaatimuksen perustana olevan valvontaviranomaisen tekemän kokonaisarvioinnin kattavuuden ei tulisi kuitenkaan supistua siten, että valvontaviranomaisen harkintavalta kaventuisi asiassa merkittävästi. Valtioneuvosto katsoo, ettei valvontaviranomaisen tietojensaantioikeutta tule tarpeettomasti rajoittaa vaan valvontaviranomaisella on oltava oikeus saada kaikki valvontatehtävänsä kannalta tarpeelliset tiedot. Valtioneuvosto katsoo asianmukaiseksi, että valvontaviranomainen toimii yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa Pilari 2 -vaatimusta asettaessaan tai pääomaohjausta antaessaan.

Komission ehdotukset liittyvät keskeisesti suunnitelmiin pankkiunionin syventämisestä. Valtioneuvosto korostaa aiempien linjausten mukaisesti, että luottolaitossektorin riskien jakamista tarkoittavat toimet, kuten yhteisen talletussuojajärjestelmän perustaminen, edellyttävät vähintään, että luottolaitossääntelyn ja -valvonnan käytännöt yhtenäistetään ja eri maiden luottolaitossektorien riskejä vähennetään. Tämä tarkoittaa muun muassa luottolaitossääntelyn kansallisiin poikkeuksiin ja harkinnanvaraansa sekä valtionlainojen nollariskisyyteen puuttumista. Valtioneuvosto toteaa, että komission nykyiset ehdotukset eivät sellaisenaan täytä näitä edellytyksiä ja niiden merkitys pankkiunionin syventämisen kannalta tulee arvioitavaksi vasta sen jälkeen, kun ne on hyväksytty unionin lainsäädäntöön.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Talousvaliokunta pitää komission ehdotusta pankkien häiriönsietokyvyn parantamiseksi pääosiltaan kannatettavana. Erityisesti ehdotukset sitovasta vähimmäisomavaraisuusasteesta ja pysyvistä varainhankinnan vaatimuksesta sekä kaupankäyntisalkun markkinariskin laskennan uudistamisesta tukevat finanssisektorin riskien vähentämistavoitetta. Komission ehdotukset perustuvat suurelta osin Baselin pankkivalvontakomiteassa sovittuihin kansainvälisiin standardeihin, joita nyt tuodaan osaksi EU:n lainsäädäntöä. Yhdessä kriisinratkaisusääntelyä koskevien ehdotusten kanssa nyt käsitellyssä olevat komission ehdotukset muodostavat kokonaisuuden, joka pyrkii vahvistamaan pankkien häiriönsietokykyä ja edistämään kansainvälisten standardien toteutumista Euroopassa. Tässä työssä tulee huomioida Euroopan finanssisektorin toimijoiden erityispiirteet kuitenkin rahoitusjärjestelmän vakautta vaarantamatta.

Vähimmäisomavaraisuusaste. Nyt käsitellyssä oleva sitova vähimmäisomavaraisuusvaatimus (leverage ratio) on täydennys voimassa olevaan pääomavaatimusten riskiperusteiseen sääntelyyn: sen avulla voidaan vähentää riskiperusteisiin pääomavaatimuksiin liittyvien riskipainojen määrittämistä ja niiden laskemisessa käytettäviä malleja koskevia ongelmia. Talousvaliokunta pitää selvitettyinä, että ehdotettu sääntely tukee pyrkimystä ehkäistä pankkien taseiden velkarahoi-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

tukseen nojaavaa suhteettoman voimakasta kasvua, joka puolestaan voisi uhata rahoitusvakautta. Ehdotuksen mukaan vaatimus ei koskisi eräiden julkisten kehityspankkien määrättyjä lainoja eikä valtion takaamien vientiluottojen takauksia. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan kaikki suomalaiset pankit täyttävät komission ehdotuksen ja Baselin komitean suositusten mukaisen kolmen prosentin tason.

Sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus. Vaatimuksen täytäntöönpanolla puututaan järjestelmätason maksuvalmiusriskin kannalta merkittävimpiin ongelmiin (saamisten ja velkojen maturiteettiepätasapainot, markkinarahoitustuotoinen lyhytaikainen varainhankinta). Ehdotetun vaatimuksen tavoitteena on saada pankit rahoittamaan pitkäaikainen luotonantonsa riittävän pitkäaikaisella rahoituksella. Talusvaliokunta huomauttaa, että Baselin pankkivalvontakomiteassa sovittuihin vaatimuksiin nähden komission esitys sisältää lievennyksiä, ja yhtyy useiden kuulemiensa asiantuntijoiden näkemykseen, jonka mukaan lievennykset tulee rajata määräaikaisiksi. Koska maksuvalmiusvaatimus painottaa lyhyen ajan likviditeettiä — riittävän likviditeettipuskurin muodossa — ja pysyvän varainhankinnan vaatimus puolestaan pitkällä aikavälillä tarkasteltavaa riittävän pysyvää rahoituspohjaa, jäisi likviditeettiriskin hallinta vallinaiseksi ilman sitovaa pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Kuten edellä, tämänkin vaatimuksen suhteen suomalaispankeilla on saadun selvityksen mukaan hyvät valmiudet täyttää ehdotettu vaatimus.

Kaupankäyntisalkun markkinariskin laskenta. Uudet standardi- ja sisäisten mallien menetelmät uudistavat kaupankäyntisalkun markkinariskin kattamiseen tarvittavien omien varojen laskennan. Uudistuksella pyritään riskien tehokkaampaan kattamiseen ja vähentämään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttömahdollisuuksia. Talusvaliokunta pitää muutoksia perusteltuina todeten kuitenkin, ettei muutoksella ole meillä kansallisesti merkittävää vaikutusta vakavaraisuuden näkökulmasta suomalaisten toimijoiden kaupankäyntisalkkujen pienen koon vuoksi.

Omien varojen kokonaisarvio. Valvojan ja valvottavan kokonaisarvion perusteella voidaan asettaa niin kutsuttu Pilari 2 -pääomavaatimus. Komission ehdotuksen mukaan valvojan pääomavaatimuksen asettamisoikeuteen ja tietojensaantioikeuteen tulisi rajoituksia. Talusvaliokunta katsoo yhdenmukaisesti valtioneuvoston kanssa, että vaikka vaatimuksen selkeyttäminen on sinänsä tervetullut uudistus, ei valvojan valtuuksia tai tietojensaantioikeutta tule kaventaa komission ehdottamalla tavalla. Yhtenäisen määrittelyjä koskevan ohjeistuksen tarve on kuitenkin kiistaton.

Valvontaviranomaisen toimintaan kohdistuu myös komission ehdotus kriisinratkaisuviranomaisen konsultoinnista ennen päätöksen tekemistä. Valiokunta toteaa, että konsultaation pakollisuus voi joissakin tapauksissa johtaa monimutkaiseen päätöksentekoprosessiin sellaisten valvottavien osalta, joiden Pilari 2 -päätökset on tehtävä valvojen kollegiossa yhteispäätöksenä.

Muita muutoksia. Edellä kuvattujen lisäksi käsillä olevalla säädösehdotuksella laajennettaisiin helpotuksia, jotka koskevat pieniin ja keskisuuriin yrityksiin liittyviä pankkien vastuita. Myös infrastruktuurihankkeiden rahoittamisen etuuskohtelua laajennettaisiin. Talusvaliokunta toteaa, että vaikka tämäntyyppiset helpotukset voivat olla sinänsä kannatettavia kasvupolitiikkaa tukevinä, niihin liittyy sääntelyn johdonmukaisuusongelma: vakavaraisuussääntelyn ensisijainen tavoite on luottolaitosten luotonantoon liittyvien riskien kattaminen ja siten koko rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitäminen. Jokainen lievennys pääsäännöstä tulisi olla perusteltavissa. Kun tilasto-

Valiokunnan lausunto TaVL 15/2017 vp

jen valossa erityisesti pk-yritysten luotot ovat muita yritysluottoja riskipitoisempia, ei niille kuuluisi vakavaraisuussääntelyn johdonmukaisuuden näkökulmasta antaa erityisasemaa.

Kokoavia huomioita. Talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa on esitetty ristiriitaisiakin käsitteitä siitä, onko komission ehdotuksen mukainen 3 % riittävä taso riskien merkittävän vähentämisen kannalta. Asiantuntijakuulemisessa on tullut esille kysymys, olisiko perusteltua harkita mahdollisuutta asettaa lisävaatimus rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle toimijoille tai suhdanteen mukaan muuttuva lisävaatimus yhdenmukaisesti riskiperusteisen muuttuvan lisäpääomavaatimuksen kanssa. Vaikka valtioneuvoston kannasta ilmenevä epäily 3 %:n riittävydestä on sinänsä perusteltu, valiokunta muistuttaa, että ehdotettu 3 %:n taso vastaa Euroopan pankkivalvojan suositusta. Pankkivalvojan suositus on lopputulema kokonaisarviointista, jossa on otettu huomioon myös pankeille asetettavien lisävaatimusten vaikutus luotonmyöntöön. Talousvaliokunta muistuttaa lisäksi, että komissio ei tässä yhteydessä ehdota muutosta valtioiden lainoille asetettaville riskipainoille. Valiokunta katsoo, että puuttuminen julkisten toimijoiden nollariskipainoihin olisi erittäin perusteltua pankkisektorin riskien vähentämiseksi sekä pankkien ja valtioiden välisen kohtalonyhteyden katkaisemiseksi.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Talousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 15.3.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Kaj Turunen ps
varapuheenjohtaja Harri Jaskari kok
jäsen Harry Harkimo kok
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Lauri Ihalainen sd
jäsen Eero Lehti kok
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Markus Lohi kesk
jäsen Martti Mölsä ps
jäsen Johanna Ojala-Niemelä sd
jäsen Arto Pirttilahti kesk
jäsen Ville Skinnari sd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Teija Miller